

[Jensen (Gørding).]

kommunale Raad i Forstaaelse med Politimesteren paa eet Bræt paabød 3 Beværtninger paa en bestemt Ugedag at lukke Kl. 17½ for at forhindre, at visse Familieforsørgere drak hele Ugelønnen op, og der saaledes intet blev til Familiens Underhold Resten af Ugen. Ja, man tilføjede endog, at *andre* — med Streg under — kunde vente samme Behandling, hvis man fik Indtryk af, at der ikke blev vist Maadehold ved Servering af stærke Drikke.

At dette Misbrug ikke er enestaaende, fik jeg et stærkt Indtryk af, da jeg engang i September maatte opholde mig en halv Times Tid mellem to Tog paa en midtjyds Jernbanestation. Ved 21-Tiden blev jeg her Vidne til et Omgangsdrikkeri mellem et Arbejderhold, der øjensynlig, efter Paa klædningen at dømme, kom lige fra Arbejdspladsen. Det var ikke smaa Kvanta, der sattes til Livs i den korte Tid, jeg opholdt mig i Restaurationen, det var Seddelbeløb, der brugtes. Jeg beklager i det hele taget den Iver, D. S. B. udviser for at skaffe Statsbanerne Spiritusbevillinger overalt i Landet, hvad desværre som Regel lykkes, takket være Overbevillingsnævnets Kulance paa dette Omraade, selv i Kommuner, der ellers er tørlagte. Jeg haaber, at der ogsaa paa dette Omraade sker en Ændring, den Tillid har jeg til vore to højtærede nye Ministre, under hvem en saadan Sag sorterer. Efter min Mening bør Jernbanerestaurationerne kun være for rejsende, ikke for Egnens Befolkning, i hvert Fald paa Landstationerne. Disse burde der derfor paa disse Steder kun gives Gæstgiverbevilling.

Inden jeg forlader dette Emne, tillader jeg mig at forespørge den højtærede Finansminister, om det er rigtigt, at Bryggeriet Carlsberg har sluttet Overenskomst med Tuborg om en solidarisk Deling af begge samlede Udbytte. Naar Bryggeriet Carlsberg i sin ublufærdige Reklame averterer med, at Overskuddet tilfalder Nationen, hvad vel er Grunden til, at dette Fideikommis har Skattefrihed til Staten, er det jo kun den halve Sandhed, hvis den nævnte Aftale eksisterer. Jeg haaber, at denne min Forespørgsel — hvis min Formodning er rigtig — maa føre til, at Skattefriheden for Carlsbergs Vedkommende ophører. Den nuværende formodede Alliance er dog vist for uanstændig.

Adskillige Talere har under denne Finanslovdebat takket den højtærede Kirkeminister for den Kulance, Ministeren har udvist ved forskellige Kirkers Istandsættelse, en Tak, jeg helt kan tiltræde. Jeg vil

i denne Forbindelse gerne lægge et godt Ord ind for Grundtvigskirken. Dette stortilede, mægtige Mindesmærke vil, naar det engang er færdigt, ikke alene være vor mest imponerende Kirkebygning, mere dansk end alle vore andre Kirkebygninger, men tillige i sin enkle, rene Stil staa som et værdigt Minde om, hvad dansk Arkitektur har kunnet skabe, og som et Symbol for den Aandens Kæmpeskikkelse, den til sin Tid skal minde kommende Slægter om. Jeg beklager kun, at man ikke har kunnet hindre Boligbyggeriet i at rykke saa tæt ind paa Kirken, at Udsigten til den hemmes saa meget, som Tilfældet er. Jeg kunde ønske, hvis de frivillige Bidrag paa Grund af Dyr-tiden bliver mindre, at den højtærede Kirkeminister saa vilde lade Staten træde til med en ekstra Hjælp, saa Kirken kan blive færdig til den fastsatte Tid, nemlig 1940.

Et andet Spørgsmaal har længe generet mig. Det gælder vore yngste Sognepræster. Blandt Statens Tjenestemænd mener jeg disse er særlig daarligt stillede, hvis de ansættes i større Landkommuner, hvad der ofte nu synes at være Tilfældet. Den Løn, der ydes disse Præster, er, selv om de anbringes i et 1ste Klasses Embede, meget beskedent, saa beskedent, at der mange Gange ikke er Raad til at anskaffe en gammel Ford, og uden en Bil kan man efter min Mening ikke røgte et saadant Embede paa forsvarlig Vis. Præsten vil uden en saadan ikke kunne naa at komme rundt til de gamle og syge, og dette er efter min Mening ikke den mindst vigtige Del af Præstegeringen. Jeg haaber, at den højtærede Kirkeminister vil tage denne min Henstilling op til velvillig Overvejelse og drage Omsorg for, at disse Præster enten faar en større Befordringsgodtgørelse eller en mindre Lønforhøjelse, f. Eks. ved at man sletter den laveste Lønningsklasse. Men da dette vel er ugørligt uden ny Lov, vil jeg henstille, at der ydes en større Befordringsgodtgørelse, hvad ogsaa den nye Benzinordning yderligere gør nødvendigt.

Jeg havde i Grunden ikke tænkt mig, at den Redegørelse, som det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven gav i dette høje Ting forleden om de Vanskeligheder, som Frederiksberg Hospitalsbestyrelse havde haft med at faa det ledige Overlægeembede i Neurologi og Psykiatri besat, skulde give mig Anledning til nogen Bemærkning. Ved Gennemlæsningen i Fortrykket af det ærede Medlems Tale ser jeg imidlertid, at der er enkelte Ting i den Fremstilling, det ærede Medlem har givet, der tvinger mig til et Par Bemærkninger for at rette nogle Fejltagelser